

ก้าวร้าว

นำเสนอเมื่อ : 18 มี.ค. 2552

เมื่อเด็กก้าวร้าว

ในทางชีววิทยา ความก้าวร้าวอาจถือได้ว่า

เป็นสัญชาตญาณชนิดหนึ่งของสิ่งมีชีวิต ซึ่งช่วยในการอยู่รอดทำนองเดียวกับความง่วง ความหิว มีทั้งความก้าวร้าวที่เป็นการตอบสนองจากสิ่งกระตุ้นภายนอกที่ถูกแปลว่า อาจเป็นอันตรายต่อตนเอง, ตอคนหรือสิ่งที่ตนรักผูกพัน หรือรู้สึกเป็นเจ้าของ อย่างไรก็ตามสัญชาตญาณดังกล่าว อาจเป็นอาณาเขตทำมาหากิน หรือมาจากภาวะอารมณ์ ความคิด หรือการทำงานที่ไม่ปกติ หรือบกพร่องของสมองภายในของสิ่งมีชีวิตนั่นเองก็ได้

แต่การที่เราเชื่อว่า

ความเป็นมนุษย์จะสูงส่งเหนือสัตว์ทั้งหลายเนื่องจากการรู้จักคิดอ่าน ทำให้มนุษย์มองความก้าวร้าวเป็นเรื่องที่ไม่ควรเหลือเชื่ออยู่เลย เชื่อว่า **ความคิดระดับมนุษย์สามารถยับยั้งหรือโค่นล้มความก้าวร้าวหมดไปจากสายพันธุ์แล้ว คล้ายกับเชื้อรา รกจะไม่ปล่อยโอเอซิส** หากเราหา 2 แนวคิดนี้มาผสมผสานกันและนำมาพิจารณาพฤติกรรม หรืออารมณ์ของเด็ก ของคนรอบข้าง หรือแม้แต่กับตนเอง อู้งงที่เราได้ เขาใจที่เคาะห ความก้าวร้าวรุนแรงที่เกิดขึ้นได้หลากหลายชั้น

เด็กไม่ใช่ผ้าขาวแบบ เกิดมาไม่มีอะไรติดตัวมาเลย

เพราะอย่างน้อยการเป็นฆาตกรก็เกิดจากการถูกทอยยา มากมาย แหน่อน เขามีสัญชาตญาณต่าง ๆ ที่สืบทอดมาหลายหมื่นหลายแสนปีติดกัน และรวมกับ กรรมพันธุ์ของพ่อแม่ดวงศฤงคารชาติที่รวมอยู่ในเส้นใยที่ขาวเหล่านั้นด้วย คงสังเกตได้ว่า พ่อหรือแม่ที่ก้าวร้าวมีโอกาสที่สูงไม่ใช่น้อย กลืน อยู่แค่โตตนมากฎาพ่อแม่ที่สงบ ๆ นิ่ง ๆ สิ่งเหล่านี้มองเห็นได้ตั้งแต่เป็นเด็ก โดยที่อาจยังไม่ได้เห็นตัวอย่างจากพ่อแม่เลยก็ได้

ความก้าวร้าวเริ่มต้นของเด็กแรกเกิดอาจเป็นการแสดงการโกรธ หงุดหงิด ร้องไห้ เมื่อหิว เมื่อหนาวร้อน เมื่อเปียกเปื้อน เมื่อโตขึ้นอีกนิด ความก้าวร้าวอาจเห็นได้ไม่ใช่แค่เพื่อเอาชีวิตรอด แต่เกิดเมื่อไม่พอใจ ไม่ได้ตั้งใจ ซึ่งชนิดของเรื่องราวที่มารกระตุ้นและตีกรหรือความก้าวร้าวจะต่างกันไปตามอายุของเด็ก เช่นเด็กเล็กการหามเอาของใส่ปาก หามเดินไปไกลลับนโต ก็หาขีดใจแล้วในขณะที่เด็กโตหรือวัยรุ่น อาจเป็นเรื่องอยากได้มีสิทธิ์ อยากเล่นเกม อยากไปไหนกับเพื่อน ซึ่งจะดูซับซ้อนมากขึ้น เพราะไม่ใช่แค่ขีดใจ ชัดอีสรภาพ แต่มีเรื่องของหน้าตาในสังคมมาแจมด้วย

เด็กบางคนที่ก้าวร้าวได้ง่าย รุนแรงหรือบ่อยกว่าคนอื่น

อาจมีเหตุมาจากภายนอกคือ การได้เห็น หรือเป็นเหยื่อของความรุนแรงต่าง ๆ มา ซึ่งอาจจะมาจากทั้งในบ้าน ในโรงเรียน (อาจเป็นระดับเพื่อนแกล้งกัน ไม่ว่าถูกลงมือลงใจ ถูกไล่เงิน ชมขูให้ทำเรื่องต่าง ๆ หรือกีดกันรังเกียจไม่ให้คบเข้ากลุ่ม หรือระดับนานาชาติ แบบยกโรงเรียนตีกันเป็นประเพณี) หรือจากสื่อต่าง ๆ ที่มีภาพข่าวเรื่องจริงตอสื่อโทรทัศน์ หรือเห็นสะใจ ทั้งภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว แบบคนมายิงจ่อหัวกัน รุมตีกระแทกกัน หรือรูปอาชญากรรม แยมแฟน เลือดสดหัวขาด ซึ่งไม่ควรเสนอฉายซ้ำแล้วซ้ำอีก หรือลงภาพตีพิมพ์

เด็กอีกพวกอาจก้าวร้าวจากเหตุภายในเอง

เขามีโรคไม่สบายเรื้อรัง ตองกินยาหลายตัว ที่ทำให้พฤติกรรมรุนแรงขึ้นโดยตรง หรือถูกห้ามทำกิจกรรมต่าง ๆ จนไม่เหมือนเพื่อนเพราะกลัวป่วยมากขึ้น อองหอบหืด ไช้ส ลมชัก โรคทางสมองหรือโรคของต่อมไทรอยด์ ก็อาจเป็นเหตุของความก้าวร้าวได้ อย่างโรคพัฒนาการล่าช้าชนิดต่าง ๆ โรคชัก สมองอักเสบ เป็นต้น

เหตุภายในจากโรคทางจิตเวช เช่น โรคซึมเศร้า สิ้นโรคอารมณ์แปรปรวน

ก็พบได้ว่าเป็นสาเหตุที่พบบ่อย ของเด็กที่ก้าวร้าวโดยบ่อย ๆ ทั้งจากตัวเองหรือไปเหยเพื่อนเรื่อย ๆ เพื่อนเอาคืนก็เอาคืนหนักกว่า

บ่อยครั้งที่ความก้าวร้าว เกิดจากความกังวลหรือไม่สบายใจ ตัดสินใจไม่ได้ของเด็กเอง เช่น กังวลกับอนาคต การสอบ ทาที่ของเพื่อน ความคาดหวังต่อตัวเอง หรือจากพ่อแม่ครูหรือเพื่อน การบอกเด็กว่า **"โกรธเพื่อนแล้วอย่ามาพาลผมนะ"** คงไม่ช่วยให้เขาหายพาล ที่แยที่สุดก็คือความก้าวร้าวอันเกิดจากการไปใช้สารต่าง ๆ ที่ไม่เคยมีใครรับว่าตัวติด อย่างเหล้า ยากระตุ้นหลอนประสาทต่าง ๆ อันดาษดื่น

ที่เขียนมาตั้งแต่ยอกี้ที่จะบอกว่า ความรุนแรงเป็นเรื่องซับซ้อน ตองอาศัยความช่างสังเกต ถามโก ออังกบอกอีกว่า ความรุนแรงไม่อาจแก้ด้วยความรุนแรง แบบทำสงครามเพื่อหยุดสงคราม เพราะจะโตผลแตกวงสั้น ๆ หนึ่งดี ๆ อยู่นาน เตื่อ ๆ... ที่ก้าวร้าวอาจมีเหตุมาจากอะไรที่เล่าให้ฟังมาแล้วไปบาง หลายครั้งที่ความก้าวร้าวเกิดจากหลายเหตุรวม ๆ กัน

เด็กเล็กที่ก้าวร้าวโดยพื้นฐาน เหมือนเกิดมาเป็นแม่น้ำที่ไหลเชี่ยว ตองอาศัยตลิ่งรองรับ การเลี้ยงดูควบคุมก็ หนักแน่น แหน่อน และสม่ำเสมอ ไม่ใช่เปลี่ยนตามอารมณ์ หากทางไหนเขาใจความแรงของเขาไปในทางที่สังคมยอมรับ อาจเปลี่ยนพื้นของเขาไปได้ แต่อย่านอยกักรักควบคุมและไชนัน คนที่ไปแลนเรือในสายน้ำเชี่ยวนี้ก็ตองรูวิธีและธรรมชาติจึงหะขึ้นลงของน้ำ

โรงเรียนก็อย่าคิดแค่ว่า เรื่องของเด็กรังแกกันธรรมดา ๆ

แค่สอนหนังสือก็ครบก็แค่นั้น การปล่อยให้มีการรวมกลุ่มนักเรียนแบบอิสระอาจนำความเสียหายมาสู่โรงเรียนได้

ถ้ามีโรคที่ต้องรักษา ถ้าติดยาก็ตองบำบัด อย่าไปปฏิเสธความจริง ถามจากหมอเด็กหรือจิตแพทย์เด็กได้.

ขอขอบคุณเนื้อหาข่าว คุณภาพดี โดย: หนังสือพิมพ์เดลินิวส์